

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Disputatio Inauguralis Juridica De Pariete Communi, Eiusdemque Jure

Scherbaum, Johann

Argentorati, 1702

[urn:nbn:de:bsz:31-40380](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-40380)

4.

DISPUTATIO INAUGURALIS JURIDICA.
DE
PARIETE COMMUNI,
EIVSDEMQUE JURE.

Vulgò

Von der gemein Band.

QUAM

PRÆSIDE TRIUNO,
DECRETO ET AUTHORITYTE
AMPLISSIMI JURISCONSULTO-
RUM ORDINIS,

IN FLORENTISSIMA ARGENTINENSIVM
UNIVERSITATE,

PRO

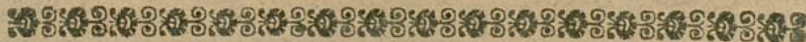
Consequendis summis in Utroque Jure honoribus & Privilegiis

DOCTORALIBUS

SOLEMNI ERUDITORUM DISQUISITIONI
SUBMITTIT

JOHANNES Scherbaum /
Durlaco - Marchicus.

Ad Diem XII, Mens. April. MDC LXXI.

ARGENTORATI,

Literis JOHANNIS WILHELMI TIDEMANNI,

ANNO MDCCII,

ak

ALZE 4161 7

C. B. D.

DE

PARIETE COMMUNI EIVSDEMQUE JURE.

EXantlatis, per DEI Gratiam, consuetis in Utroque Jure Examinibus, cum ex Decreto Magnifici atque Consultissimi Collegii Juridici, *pro consequenda summis honoribus & privilegiis DOCTORALIBUS* facultas mihi concessa sit, *Disputationem Inauguralem* rite proponendi, & uti moris hic est, eandem *sine Preside* habendi; præ aliis ventilandam summi, hanc de *Communi Pariete Ejusdemque Jure*, materiam, à nemine, quod ego quidem sciam, hæctenus methodice pertractatam, quantumvis valde quotidianam; per totum quippe terrarum orbem, qui modo habitatur, domibusque exornatur, non arbitror ullum reperiri vicum, ullam civitatem, ubi non plures istiusmodi parietes habeantur, adeò ut *Bojer. in Consuetudin. Bituricens. tit. d. Serv. real art. 196.* scribere non vereatur: *In urbe ac suburbiis Aurelianensibus, omnes parietes inter vicinos esse communes: ibi: es villes & Fauxbourgs d'Orleans tous murs sont communs entre voisins jusque à neuf pieds &c.* De Italia & imprimis Verona, *vid. Cap. in tract. de Servit. prad. Urban. c. 40.* de Bononia & Padua *Ang. Perusin. de aliis & Civitatibus & Regionibus* adeantur alii. Unde facilè apparet, vix aliquam Juris materiam in judiciis magis ventilari, quam nostram: quo enim propiora sunt contentionum semina, eo quoque facilius & frequentius oriuntur controversiæ. Hanc igitur ordine nunc examinatum imus, quod ut fiat feliciter, Divina faxit Gratia!

THESIS I.

Est autem jam inde à distinctione dominiorum, ædificatione ac conjunctione domuum ita cum limitibus urbanorum prædiorum, quorum vicem paries sustinet. *l. 4. §. pen. ff. fin. Reg.*

A 2

compa-

comparatum, ut nisi certis terminis circumferbantur jura vicinitatis, hic velut in communi centro concurrentia, necesse sit, quotidianis disceptationibus vicinos judicesque fatigari: *quas enim vulgo exercitare solent lites jura servitutum, eas haud raro, libertatis jure moveri videmus inter vicinos, qui vel servitutem aliquam fingunt, ubi tamen nulla est, vel si qua est, eam omnibus modis declinare student, ut, si unquam, certe hoc casu judex suam discretionem exercere habeat: Verba sunt Carpz. Decis. Illustr. Saxon. p. 2. Decis. 108. n. 1.*

II. *Parietem* igitur dicimus, omnem structuram quæ à solo in altum surrexit, ad ferendum onus tectorum, quæ obducta stet ad interiora ædificii vacua obvallanda, cum *Vitruv. d. Architect. lib. 2. c. 8.* Alio nomine *murus* appellatur, German. eine *Maur*, sicut autem parietum varia sunt genera: *Alius* namque *solidus* nuncupatur, qui à solo continuo ductu ad fastigium exurgit. *Alius fornicatus* dicitur, qui sc. arcum quandam habet, nec continuo ductu ad fastigium exurgit. *Briffon.* neque non plura parietum genera vide sis apud *Vitruv. d. l.* *Alius* item vocatur *proprius*; *alius alienus*; *alius* denique *communis*. Ita nos quo temporis habeatur ratio, missis prioribus, ad posterius parietum genus nos convertimus, quo diximus, aliquem dari parietem, qui sit *communis*. Hujus itaque *jura* in subsequenti perlustrabimus, & ubi primò in genere quædam præmonuerimus, postmodum in specie de consentaneis, Causis scilicet tum internis, tum externis, ut & *Affinibus*, & *Dissentaneis*, sive *Contrariis* verba facturi sumus.

III. *Vox Communis, commune, communio*, non uno semper in jure nostro accipitur modo: *Commune* enim modo pro *Rep.* accipitur, ut in *l. 37. ff. d. Judic.* idque ad imitationem Græcorum, qui sæpius in neutro Genere, τὸ κοινὸν dicunt pro Republica, ut *Herodotus in Erato καὶ τὸ κοινὸν τῶν σαρδίων ἔδωκε*; quin & ipse *Tullius in verrem lib. 1. p. m. 78.* dixit *commune Miliadum pro Repub. Miliadum.* Modo etiam *res aliqua communis* esse dicitur *publice & naturaliter*, cujus sit mentio in *pr. & §. 1. l. d. R. D. & in l. 2. pr. & §. ff. cod.* ubi quædam naturali jure communia sunt omnium; modo *privatim & civiliter*, quatenus *res privatæ*, dominioque nostro subiectæ cum aliis communicantur. *C. J. A. ad t. Commun. div. thes. 2.* *Priores* illæ acceptiones hujus loci non sunt, *posterior* autem, quæ hûc per-

hinc pertinet, in duo rursus abit membra. Privata enim ista communitio vel *universitatis* est, vel *rerum singularium*. *Vid. Amplif. Facult. Jurid. quondam Antistitem Dn. Gregor. Bico. Rev. quotid. sect. 4. tb. 119.* Utraque introducitur vel *sine conventione*, vel *cum ea*. Illius generis exempla recitantur in *l. 31. ff. pro soc.* quibus adde *l. 25. §. 4. ff. Famil. Erisc. §. 3. J. d. O. q. q. ex contr.* Hæc verò res, in commune, citra tamen societatis mentionem, collata, perficitur. *vig. l. 4. ff. pro soc.* Quædam denique *communia* sunt *pro divisio* quorum secretæ & distinctæ sunt partes, oculisque cerni ac demonstrari possunt: Quædam *pro indiviso* quæ nullis dum factis partibus communiter possidentur, non divisione corporum sed juris intellectu. *l. 26. §. fin. l. 6. §. 1. ff. commun. prad. l. 94. §. 1. d. solut. l. 25. §. fin. ff. d. V. S. l. 8. l. 29. ff. d. A. R. D. l. 8. ff. d. R. V. l. pen. ff. pro soc. l. 19. ff. comm. div. l. 7. C. commun. utr. jud. Facit omnino l. 5. ff. d. Scip. Serv.* Ubi de Servo dicitur, eum ita communem esse, non quasi singulorum totus, sed pro partibus utique indivisis, ut intellectu magis partes habeant quam corpore, quas quidem appellant *quotitativas*, quæ propter utilitatem & commoditatem fiunt, quamvis corporaliter fieri non possent. *l. 2. §. 1. ibique Goth. l. 72. l. 85. l. 52. §. 1. d. V. O.* ita scil. ut distributio illa partis intellectualis proportionatam commoditatem afferat, h. e. tantum utilitatis respectu partis, quantum totum in suo toto arg. *d. l. 85. §. 2. ff. d. V. O. l. 5. §. 1. l. 139. ff. d. V. S. l. 80. §. 1. ff. ad L. Falcid. Conf. Scip. Gentil. tract. d. divid. & individ. oblig. non ita pridem sub solemnibus discussionis incudem missum ab Ampl. & Consultis. Dn. D. Rebban. Venerando Fac. Jurid. Seniore, Patrono ac Præceptore nostro etatem suscipiendo. in cap. 2. circa fin.*

IV. Quùm verò commune sit, quod ad plures pertinet, per *l. 46. ff. d. N.* hinc paries quoque communis est, qui ad plures spectat, quemque communiter ædificant vicini, naturali namque ratione communis est paries, qui utriusque domus onera gerit & sustinet, *Coras. 4. Miscell. c. 16.* per *l. 8. ff. d. S. P. U.* Germanis appellatur *eine gemeine Wand* oder *Scheidwand* quatenus scilicet ædes vicini, ab alterius vicini ædibus discernit atque separat, plerumque enim vicinorum ædes, parietibus istiusmodi communibus determinari solent. *l. 4. §. fin. ff. En. Reg. d. l. 6. §. 1. ff. commun. prad.* quod ipsum etiam Græcis usitatum est,

vocatur enim τοῖχος ὁ δύο κήσας διόγκων, h. e. paries duas aedes vel possessiones sejungens, de quo videre est *Plin. in lib. 35. c. 12.* Galli appellant un mur commun, ou un mur métoyen. vid. *Bojer. Consuet. Bituricens. d. Serv. real. art. 192. & seqq.* Quin & apud Latinos alijs quoque nominibus efferri solet. Vocatur enim paries *cratitius. l. 52. §. 13. ff. pro soc. h. e.* qui in cratis modum lignis contextis compositus est. *Vitruv. d. lib. 2. c. 8.* Ubi se velle, dicitur *cratitius ne inventi quidem essent, quantum enim celeritate & loci laxamento profuit, tanto majori & communi esse calamitati, quod ad incendia uti faces sint parati, adeoque satius esse impensa testaceorum in sumtu, quam compendio cratitiorum esse in periculo.* Item *contratitius. Coras. dict. l.* Aliquando etiam *Intergerinus* dicitur, h. e. secundum *Festum lib. 9.* qui inter confines struitur & quasi intergeritur. Vel *monente Vitruvio d. l.* qui communiter utriusque domus onera gerit & sustinet, sic dictus, quod à vicinis extractus veluti intergerat, h. e. communiter gerendo sit. *Coras. d. l.*

V. Quandoquidem igitur hic loci occupati sumus circa jura prædiorum, ea autem nihil aliud sunt, quam prædia qualiter se habentia; per *l. 86. ff. d. V. S.* ideo *Jus*, de quo nunc agimus, nihil denotare potest aliud, quam qualitatem parieti annexam, ex eo quod communis est, quatenus communis est.

VI. Explicatis hoc modo *terminis & Definitione Nominali*, nihil nos morari poterit, quo minus ad *Def. Realem* progrediamur. Definimus Ergo *Jus Communis Parietis*, *Jus*, quod parieti inheret, quatenus communis est. Quæ quidem Definitio nulla indiget explanatione, modo attendamus ad *duplicem respectum & ἄνω*, quam *Jus* hoc habet, *personas* scil. & *parietem ipsum*. *Personæ*, quibus *Jus* hoc competit, debent esse vicinæ, h. e. quarum aedes invicem ita junctæ sunt, ut nisi paries intermedium esset, scire non posses, an una tantum, an vero plures essent domus, quo sensu vicinus accipitur in *l. 22. ff. Commun. div. l. 43. §. 1. ff. d. damn. inf.* quamvis alias in latiori significato *Br. in l. 6. ff. d. aq. & aq. plur. arcend.* etiam eos dicat esse vicinos, quousque vox hominis acclamantis exaudiri potest, quod tamen de voce communi, non nimis gracili, vel tubali quasi accipiendum, monent *Dd. comm. Parietem* autem hic non intelligimus alium, quam qui & quatenus communis est, quo ipso ratio differentiæ specificæ Definitionis nostræ indigitatur.

VII. Divi-

VII. Divisiones parietis in genere jam *supr. in th. 2.* enumeravimus, in specie vero ad nostrum deveniendo, præcipua & principalis ejus *Divisio* hæc est: quod *communis* sit vel *pro indiviso*, vel *pro diviso*, arg. eorum quæ sub *fin. th. 3.* dicta sunt. Est autem *pro indiviso* talis vel *ex societate expressa* quo pertinet *l. 52. §. 1. ff. pro soc.* vel *ex societate tacita & incidenti*, quod fit, quando quis imponit tignum ultra dimidium muri, & alter imponit itidem, ac uterque, prout cuique expedit, eo utitur *arg. l. 31. §. 1. 4. ff. pro soc. Vid. Capoll. in d. cap. 40. Boër. Conf. 5. n. 1. & seqq. Anton. Thesaur. Decis. Pedemont. Decis. 23. & Decis. 219.* E contra *pro diviso* communis est, quando, vel nihil ab utraque parte est immissum, vel si est, immissum non perforat parietem ultra medietatem, *Dd. modo laudati.*

VIII. Absoluta tractatione *Generali*, procedimus ad *specialia*, quæ circa parietem nostrum consideranda veniunt. Et quidem cum parum sit jus nosse, si personæ, quarum causa constitutum est, ignorantur. *§. fin. 7. de J. N. G. & C.* Primo quoque loco hic de Personis (quæ *Causam Materialem* constituunt *subjectivam*) videbimus; dictum autem jam *supr. in th. 6.* personas debere esse vicinas, h. e. tales, quæ prædia ab utraque parte urbana tenent. *arg. l. 4. §. f. ff. F.R. Causa Materialis Objectiva*, h. e. ipsum Juris hujus *Objectum* est paries, eique annexa communionis qualitas, quæ cum cognosci nulla ratione queat, nisi de signis & indiciis, unde ea probari possit, legitime constet, brevibus illa adducemus, juxtaque indicabimus, quæ probationes pro sufficientibus habendæ non sint.

IX. *Primum* itaque murus probatur esse communis ex *impositione tignorum*. Nam si immissum est tignum aliquod ultra dimidium ipsius muri, paries præsumitur esse ejus, qui imposuit, si vero non excedit medietatem, communis esse putatur *Menoch. 6. presunt. 72. num. 10.* Et hoc quidem, si alter tantummodo imposuit, quod si enim à duobus tigna fuerint imposita, multo magis communio præsumitur, *Masc. Conclus. 1144. num. 4.* Ubi tamen notari debet *Dist.* multum in se, ratione Effectuum, ut infra videbimus, continens utilitatis, adeoque semper observanda: *Aut* enim immissum ab utraque parte perforat parietem ultra dimidium, & paries communis est *pro indiviso per Dd. supr. th. 7. cit.*

ib. 7. cit. Aut non ultra dimidiam muri partem, & hoc casu paries communis est pro diviso. *Ref. Pol. Wormat. §.* So aber einer Balcken. (2.) Per foramina vel fenestellas in muro constitutas, durch die Maurlöcher oder Blindfenster / tunc enim si ex una tantum parte extant, paries præsumitur illius tantum, à cujus parte sunt foramina, nisi aliud signum in contrarium appareat. Si vero ab utraque parte extant, paries communis reputatur: per signum enim cognoscitur signatum. *arg. l. 1. §. 6. ff. d. Edil. Edict.* & quia talia signa per camentarios & murarios ideo plerumque apponuntur, ut sciri possit, ad quemnam vicinorum paries pertineat. Eadem autem, quæ de tigno immittendo, & hoc loco observanda occurrit distinctio. Si enim fenestræ, vel foramina, vulgo Schwiebögen / ex utraque parte ultra dimidium parietis, pertingant, pro indiviso, sin ad dimidiam tantum partem, pro diviso communis esse dicitur. *arg. l. 8. §. l. 29. ff. d. A. R. D.* (3.) Idem obtinet in fenestris totum murum perforantibus, quod si enim ab una tantum parte talis fenestra reperiatur, murus putatur esse ejus, à cujus parte ea aperitur: quia regulariter non potuisset fieri in muro alieno, nec etiam in communi, *per inferius annotanda. Ang. in l. 13. ff. d. S. P. U. n. 5. & ad L. 39 n. f. ff. d. damn. inf. Paris. Conf. n. 6. n. 10. Vol. 4. R. P. W. lib. 5. part. 4. tit. 6. §.* Item So in einer steinern Maur. *Ant. Thef. d. Decif. 219. n. 4.* Si vero vicinus ab altera parte etiam habeat fenestras totum murum perforantes, vel aliud aliquod signum æquivalens, murus censetur esse communis pro indiviso, tantum enim operatur signum unum quantum alterum. *Men. d. l. n. 11. (4.)* Quando paries habet inscriptionem, quod fuerit ædificatus ab aliquo vicinorum suo sumptu, his vel similibus verbis: *hoc opus fecit fieri, &c.* tum paries ejus proprius, non autem communis esse præsumitur. *arg. l. 2. §. f. §. l. f. ff. d. oper. publ. (5.)* Cum in pariete sculpta vel picta sunt alicujus insignia, quæ vulgo arma familiæ dicuntur, ad eum quoque proprietas pertinere creditur. *arg. d. l. 2. §. 1. C. de his qui potent. nom. & ut nemo privez. tit. Menoch. num. 5. & seqq. R. P. W. d. l. §. antepem. (6.)* Si parieti inclusi sunt tubuli, Deuchel oder Schläuche / per quos fœmus sursum extra ædes, vel sordes deorsum in cloacam mittuntur, ejus proprietas pertinere creditur ad eum qui tubulos habet *Cap. d. l. num. 14.* nisi aliud aliquod signum in contrarium

rium appareat. *R. P. W. d. l. §. pen. R. P. F. part. 8. t. 3. §. 6.* (7) Indicium aliquod dijudicationi hujus *Quæstionis* præbent *fistulae* vel *canales* parieti adhærentes, i. e. quando in pariete aquæductus putei, cisternæ, fontis, balnei, vel similis reperitur, vel quando paries aquæcolum vel lavellas habet. *Mascard. d. l. n. 5. R. P. W. d. t. §.* und gemeiniglich. Ubi plerumque communem esse hoc casu parietem, asseritur. (8) Constat parietem esse communem, si ab utraqûe illius parte extant *annuli ferrei*, quibus equi solent alligari; sin ab unâ, proprius est ejus à cujus parte reperiuntur infixi. (9) Signum desumitur ex *trullis* muro infixis, quas *Mascard. & Menoch.* lampades ferreas vel luminaria appellant, in quibus lumen de pice fieri consuevit, vulgò die *Bechpfannen* nam si ex utraque parte sunt, communis, si ex una, proprius esse præsumitur. (10) In quo pariete habetur *instrumenta ferrea*, supra quibus perticæ ponuntur pro exponendis vel extendendis ad solem vestibus, vel linteaminibus vulgò *Träger* oder *Druckstangen* / daran man das Leingewand drucknet oder sonnet / idque ab utraque parte, communis, sin ab una, proprius æstimandus erit, nec interest, utrum ex ferro, an perforatis lapidibus, an deniq; ligno per anulum ferreum parieti infixio, instrumenta hæc sint confecta; hoc tamen observando, quod in his & aliis ejuscemodi signis non præcisè requiratur, ut instrumenta reapse muro adhuc sint infixæ, sed sufficiat, si modo foramina, nondum obturata conspectui nostro se præbeant, *arg. l. 6. ibique Dd. ff. d. S. P. U.* (11) probandi modus est, si vel ab utraque, vel alterutra tantum parietis parte, videantur *lapides prominentiores* ad sustinendas vites muro injunctas, vulgò *Kraetz* oder *Hessstein* darein die *Gelender* zu den *Weinrâben* zu unterhalten eingelegt werden. Et lapides istiusmodi prominentes, non tamen ad sustinendas vites destinatos, vix est, quin in omnibus ferè parietibus ædificiorum contiguorum hîc loci reperire queas, qui communiter die *Kâpffer* appellantur, neque non pro certissimo quodam proprietatis, si nihil adsit in contrarium, signo judicantur. (12) Signum *Capolla* ex *lapidibus perforatis* deducit, quem sequuntur *Mascard. & Menoch. ll. alleg.* (13) Undique ferè locorum, & cum primis in *Inelyta Argentina* quotidie conspicuum, & valde usitatum est signum, si murus in inferiori parte crassior, in superiori verò, uti fieri assolet, tenuior existat. (*vid.*

Vitruv. d. lib. 2. c. 8. in not.) vel in totum satis tenuis sit, & tamen pro tutiori ejus sustentatione hinc inde crassities aliqua, quam hic die Pfeiler appellant, relinquatur, tunc enim, versus quem ejusmodi sustentacula respiciunt, ejus esse murus creditur. (14.) neque minus usitatum existimatur esse signum, si in supremate muri crassioris, vel super istis prominentibus sustentaculis, auff den Pfeilern / reperiuntur lateres vel tegulae hamatae vel scutulatae, ad avertendas pluvias appositae, nam versus quam partem sese inclinant, ad eum murus pertinere censetur, gegen wem die Ziegel oder Täschen ableg seyn / oder gegen wem sich die ansatz lenden. *Anton Thes. d. l. n. 4.* (15) Signum est, quando paries contentiosus est conjunctus alteri parieti alicujus proprio, eadem magnitudine & crassitie, tunc enim ejus esse creditur, cujus est non contentiosus, quia partes contentiosas construxisse praesumitur, qui reliquam domus partem, quae contentiosa non est, construi fecit. *Men. n. 18.* (16) *Angusola consil. 16. n. 1. lib. 3.* adducit, dicens: parietem praesumi proprium ejus, qui junctam muro habet saggrundiam, per duo v. g. brachia ultra murum prominentem.

X. Ex his itaque & aliis hujuscemodi signis, quae catervatim à Dd. collecta videri possunt, & ex cujuslibet loci consuetudine desumenda sunt, facile est conjicere utrum paries communis sit, an verò alicujus proprius. *Conf. Br. ad l. 39. ff. d. damn. inf. Ang. l. supr. cit. Cap. d. c. 40. & ejus interpres Pegius Menoch. Mascard. & Dd. eidem cit. Boërius. cons. 5. n. 6. & seqq. Bursat. cons. 57. n. 6. Ant. Thesaur. l. c. Manzius in appendice de muro communi n. 18.* Unde pleraque hæc desumpta. Qua quidem in re judicanda peritorum judicio statuitur, quales sunt fabri, murarii, architecti &c. quorum officium eleganter in persona mensoris describit *Aggen. Urbic. ap. Rigalt in Auth. fin. Reg. his verb. in judicando autem mensor bonum virum, & justum agere debet, nulla admonitione aut sordibus moveri, servare opinionem, & arte & moribus, omnis illi artificii veritas custodienda est, exclusis illis similitudinibus, quibus falsa pro veris subjiciuntur. Quidam enim per imperitiam quidam per impudentiam peccant. Totum autem hoc judicandi officium, hominem bonum, justum, sobrium, castum, modestum, & artificem egregium exigit.* Horum itaque dicto, tanquam in arte sua, praesertim cum Sa-
cramen-

cramento deponentium, omnino fides habenda est. *arg. l. 11. §. 1. C. d. Advoc. divers. judicior. l. 20. verb. deponentib. C. de fid. instrum. N. 7. c. 3. §. 2. inf. l. 1. pr. ff. d. Ventr. inspici. Cap. d. l. n. 14. Peg. d. l. Thes. De- eis. 23. n. 2* quod ipsum in celeberrima Argentinenfium Rep. ejusdemq; judiciis animadvertere licet. Quandoquocunq; enim ad ocularem, quã vocant, inspectionem, vulgo zum augenschein pervenitur, semper una cum deputatis utriusq; judicii Dnn. Assessoribus, mittuntur, qui inspiciant, primates Architeccti, ab Inclyto Magistratu peculiariter ad hoc ordinati, vulgo verordnete Werckmeister dicti, quorum Relationi, Judici in pleno confessu faciendã, postmodum & statuer, & sententia informatur, addita plerumque formula: *Ist auff der Depp. Herren und Werckmeister eingennommenen augenschein und gethane Relation mit urthel zu recht erkant/ &c.*

XI. Visi hætenus, & in genere, nec nisi obiter tantum perillustratis signis & indiciis quibus vel communionis, vel proprietatis qualitas parieti annexa probari possit, cum nõ adeo in apri-co res sit, nec omnia quæ hætenus adduximus indicia, omni exceptione majora, non abs re esse duximus, si paulò distinctius cum *Menoch. d. l. Questionem* hætenus propositam examine-mus; ita autem distinguit ille: *Aut*, inquit, adsunt signa his parietibus apponi solita, ad significandũ, proprii an verò communes sicut: *Aut* deficiunt quidem signa, alterutro tamen in possessione existente: *Aut* deniq; neq; signa, neq; quasi possessio unius vel alterius apparent. De primo Dist. membro hucusq; vidimus, cum de signis multifariis verba fecimus. *Alerum* quod attinet, si de quasi possessione unius constat, paries præsumitur illius esse proprius, sicut è contrario communis esse judicatur, si ambo sint in poss. *Tertio* casu, murus præsumitur communis. *arg. l. 19. ff. comm. div. l. pen. ff. pro soc.* Quis vero in quasi poss. parietis esse dicatur, nõ invenite tradit *Ruin. conf. 55. n. 1. vol. 4. sc.* si quis murum, de quo est controversia, propriis expensis fecerit construi, inq; eo fenestras, totũ murũ perforantes, immissas in eum habuerit, quæ per illũ, atq; successores suos, tam singulares, quã universales, retentæ sint, & de præsentis retineatur, hi enim actus sunt possessorii, per quos acquiritur & probatur possessio, per *Br. in l. 1. §. 8. ff. d. itin. act. priv.* & licet ab alio vicino fuissent immissa tigna, vel quid super eo

inædificatum, nihilo tamen magis, paries præsumeretur communis: sed debet immittens, sive ædificare volens, probare de jure immittendi, alias injusta dicitur facta immissio, propriaque autoritate per illum, qui possidet, tolli, vel interdicto *uti possidetis*, conveniri poterit *Ruin. d. cons. n. 5. cum seq.* Unde quæ supra de Immisione tignorum & aliis dicta sunt, non aliter procedunt, quam si ambo vicini sunt in possessione muri, neque constat, quis illorum murum ædificaverit, & sic, quando non apparet magis de jure unius, quam alterius, nam tunc, donec probetur contrarium, potest præsumi, quod murus ab illis communiter possessus, sit communis. *Ruin. & Mascard. ll. citt.*

XII. His ita præmissis, facili nunc negotio demonstrari poterit, quanam probationes pro insufficientibus habeantur, quod enim in *tb. 9.* diximus: ex tignorum impositione communionem parietis probari, id verum est, si cætera sint paria, h. e. sicut in *tb. preced.* præmonuimus, si uterque in poss. muri sit, neque magis constet de jure unius, quam alterius, secus igitur se res habet, quando de potiori alicujus jure constat, hoc enim casu nihil profus efficit ista tignorum impositio ad communionem. Deinde etiamsi dictam conclusionem ita accipiamus, ut uterque in poss. sit, non tamen exinde putandum est, quod illa tignorum impositio nobis quicquam juris, ratione dominii, afferre queat: quod enim ex impositione tignorum murus probari dicitur, id Dd. intellectum volunt de qualitate communionis, videl. an pro indiviso, an pro diviso talis. Quod vero ad hanc *Quest.* attinet, illi murum præsupponunt jam antea communem, ut, qui in communi solo ædificatus est, nam quoad Dominium ipsius, hoc non operantur tigna aut alia signa, cum iste non sit concludens Dominii probandi modus, neque à Dd. in iis locis, ubi declaratur, quomodo dominium probetur, tradatur. *Vid. Ruin. d. l.* Fallit etiam hæc Conclusio, nec ex impositione tignorum, absolute considerata, communitio probari præcisè potest, si vicinus, cujus proprium fuisse murum constat, à vicino, tignorum, quæ in pariete habet, immisso, ù gratia, pecuniæ quidpiam acceperit; nam hoc in casu diversimode res ponderanda venit, modo namq; ex quantitate pecuniæ communitio, modo etiam servitus tigni immittendi probatur, quod si enim summa pecuniæ sit major, præsumi-

sumitur communio alteri concessa esse, pro communione quippe plus consuevit solvi, quam pro servitute, ubi non nisi quod vicini interest, solvendum est. *Cap. & Peg. arg. l. 23. ibi: ex quantitate pecunia ff. ad Treb. l. 1. ff. d. reb. dub. Manz. n. 38.* Sin autem plane nihil acceperit, & tigna nihilominus immitti passus fuerit, dominus tigni servitutis potius, quam communionis Jus habere creditur, quoniam nuda vicini patientia magis servitutum inducit, quam communionem. *arg. l. 15. §. 1 ff. d. serv. dd. Dd.* Ita quoque non probatur ex hac tignorum immisione, si non sint immissa æqualiter, sed unus à parte sua habeat, quæ totum murum penetrent, alter non nisi ad dimidiam usque muri porrecta teneat, hoc enim casu pro eo, cujus tigna penetrant, proprietatis, pro altero jus servitutis inducitur. *R. P. F. l. supr. cit. §. 5. & 11. Conf. R. P. W. d. t. 6 §.* So aber einer. Idem est, si ex inspectione muri, in quo ab utraque parte tigna sunt immissa, alia reperiantur, anterioris temporis, alia recentioris: tunc enim pro antiquioribus tignis judicatur, & alter servitutis tantum nomine immissa habere creditur. *R. P. W. d. l. §. 2.*

XIII. Diximus etiam in *th. 9. n. 2.* communionem probari ex impositione & existentia foraminum atque fenestellarum in muro constitutarum; Verum nec hic probandi modus est sufficiens, eo casu, si fenestella, vel simile signum, ex uno latere parietis fieri potuisset, clam ab illo vicino, v. g. si vicina domus aliquo tempore non fuit habitata, nam tunc vicinus commodam occasionem habuit, hæc & alia signa similia apponendi, ac proinde tale foramen non est signum aliquod indubitatum, præsertim si reperiatur incisum, & non prehensum vel fornicatum. Wann die Löcher oder Blindfenster nur eingespißt oder eingehauen/ und nicht in der Maur eingebunden seyn. ex *Menoch. d. l. n. 12. Manz. n. 6.* Cujus generis controversiam non ita pridem in judicio ventilatam fuisse, nisi nos fallit memoria, arbitramur. Quo certè casu omnis ferè Regula suum perdet officium, & pleraque signa pessum ibunt. Sicut & illud, de quo in *n. 8. d. th. 9.* mentionem fecimus, ex hac ead. ratione *Manzio dict. loc. n. 11.* videtur esse dubium, quia annuli istiusmodi ferrei, facilius clam, nec advertente vicino inferuntur, quam cætera. Quinimo & fenestras clam & incio vicino, nonnunquam fuisse constructas,

testis est *Bursatus conf. 58. n. 5. ex. Castrenf. conf. 134 non. 2. Vers. nec obsl. vol. 2.* Ita quoque in *d. th. 9. n. 3. in fin.* notanter addidimus, signum requiri æquivalens, quod alii signo oppositum communionem inducere debeat, quâ ratione nonnunquam unicum duntaxat signum prævalere duobus minus validis posse, adeoq; boni viri arbitrio rem relinquendam, asserit *Manz. d. l. n. 28. contra Menoch. d. l. n. 19.* qui pluribus signis deferendum esse statuit.

XIV. Hæc nova emergit Quæstio. An si prædicta signa tantum in aliqua parte muri reperiantur, totus paries talis esse dicendus sit? *Resp. aut* murus eodem tempore fuit constructus, & totus talis præsumitur, qualis judicatur illa pars in qua signa extant, est enim murus unicus, unum autem & idem diverso jure censerî non potest, *Capoll. n. 18. Menoch. d. l. aut* temporibus diversis in longitudinem ad aliquot pedes productus, & in hac nova parte muri jus tigni, vel jure communionis, vel jure servitutis, immittendi, cessat: quia hoc quasi novum est ædificium, quod ante non fuit, quare in eo tantum loco, nec alio, quam in quo tigna sunt immissa, communis est, vel servitutem debet. Unde quoque possumus dignoscere, utrum murus pluribus communis sit, nam si uno & eodem tempore in longius productus est, in totum communis est omnibus, penes illum ædificia tenentibus, sin autem diverso, in eo tantum loco communis est, in quo tigna vel alia signa reperiantur. *Cap. & peg. loc. cit.*

XV. Quod de pariete in longitudinem producto, Idem etiam de eo, qui uno, vel diverso tempore altius ædificatus est, judicium esto. *dd. Dd.* Novum enim non est, murum aliquem pro parte inferiori communem, pro superiori proprium, & alteri servientem existere præcipue in hac civitate. Ubi non raro reperuntur: die von unden her dick / und zu beeden seiten mit Blind löcher ern oder andern zeichen versehen / bis etwan an die helfft der Maur oder drüber / allwo es hernach einen absatz gibt / und die Maur dünner wird / und sich bis an den gipffel des Hauses erstrecket / and dem eigenthumlich zugehöret / dessen Last darauff ruhet. Cujus rei exemplum in Inclyto Senatu minori hujus loci contigisse, memoriæ nondum excidit, ubi ex camino, qui ab inferiori parte parieti affixus est, concurrentibus ab alia parte signis aliis, apparebat communio parietis inferioris, in parte verò superiori non amplius communionis, sed servitutis jure cami-

nus

nus iste habebatur. Ita quidem ut ob metum incendii muri que tenuitatem, vel cautio damni infecti, vel sublatio ipsius camini peteretur, Controversia tamen amicabili tandem compositione sopita, Concordat. *Stat. Francof. d. l. S. und nembllich.*

XVI. *Causam Materialem* iusto & legitimo excipit ordine *formalis*, quæ evolvitur, inquirendo in juris hujus qualitatem, quando quæritur: Quale nam illud sit, personale, an verò Reale; & si reale, ad quamnam speciem Jurium in re referri, & quomodo ab aliis Juribus distingui debeat. Prius quod attinet, nemo, quod opinor, inficiabitur, illud prout constitutum jam est, & quatenus à nobis hic accipitur, ad nullam speciem jurium ad rem, sive Obligationum referri posse, quia obligatio omnis principaliter afficit personam, eiq; necessitatem imponit, ad aliquid præstandum, ita tamen, ut ipsa res nondum sit devincta & obnoxia: obligatio enim non facit corpus aliquod nostrum, sed personam tantum adstringit, ad aliquid dandum, vel faciendum, vel præstandum, perhibente *Panlo in l. 3. ff. d. O. & A.* Hoc autem *Jus* principaliter afficit *rem*, h. e. ipsum parietem, qui & quatenus communis est, non nisi per consequentiam vero, & ex ipso suo facto persona socii vel vicini convenitur, dum quid fieri, vel non fieri in pariete communi, ad quod tamen ipse jam ante destinatus erat, (de qua destinatione aliquàm multa collegere *Dd. Bursatus. d. conf. 57. n. 7. & seqq. conf. 58. n. 4. Thesaur. decis. 41. n. f.*) recusat; in quo cum situs sit character Jurium in re cum *Sub. diff. 4. tb. 2. Ampl. p. m. Bicc. Diss. oper. Aur. tb. 2. lit. 3. & Dd. comm.* consequens est *Jus parietis communis esse aliquod Jus Reale.* Verum enim vero cum *Jus in re* sit *quaduplex: Dominium, servitus, possessio & pignus;* non immerito secundo loco quæritur: ad quamnam horum 4. Jurium *in re* speciem referri, & à quibus distingui debeat? Quoniam igitur quivis sociorum proprietatem habet in pariete, (nam suum quisq; potest dicere, quod cum alio commune habet. *l. 46. ff. d. R. N. l. 74. d. leg. 3. l. 25. l. 58. l. 239. §. fin. ibique Goth. ff. d. V. S.*) nemo non primo statim intuitu perspicere potest, *Jus* hoc omnino debere referri *ad dominium*, quod nihil aliud est, quam *Jus, quo res corporalis est nostra*, id est, nobis propria. *Bicc. & Sub. dd. ll.* his enim verbis, dominii scilicet & proprietatis, promiscuè utuntur *J. Consulti l. 35. & seq. ff. d. A. R. D.*

Unde

Unde obvium est (1.) Jus hoc ad servitatem referri non posse, cum nemini res sua servire queat. *l. 26. ff. d. S. P. U l. 33. ff. d. S. P. R. leg. 5. princ. ff. si Usus fr. pet.* (2.) Deinde à possessione differt eatenus, quatenus dominium & possessio, cujusmodi differentias satis copioso numero adducunt Dd. *Vid. Conn. lib. 3. cap. 3. n. 1. Calvin. Lex Jurid. p. 292.* præsertim à possessione differt eò, quod possessio proprie sit detentio quædam rei, quæ nostra non est, sed quam aut putamus esse, aut debere esse nostram. Cui ad stipulatur *Javolenus in l. 115. ff. d. V. S. qui. possessio. inquit. ab agro juris proprietate distat: quicquid enim apprehendimus. cujus proprietatis ad nos non pertinet. nec pertinere potest. possessionem appellamus.* Unde *Conn. d. l. 3. c. 7. n. 2. ait: qui fundum suum possidet, Dominus potius appellatur, quam possessor, quoniam fructus omnes, quos de fundo suo percipit. pars sunt Domini. eosq; jure domini, nò auctoritate possessoris percipit. & paulo post: Ideo nò q; quengquã appellamus possessorem fundi sui. sed dominũ; Contra vocamus eum possessorem qui alienis nullo jure utitur. fruitur que.* Jus autem de quo nos agimus, constitutum esse in re propria, ex antedictis patescit. (III.) Denique nec ad pignus referri posse certum est, quia pignus est *Jus constitutum in re debitoris ob securitatem crediti;* Necessario igitur pignus, ceu accessorium aliquod præsupponit suum principale, quod est debitum; Jus vero communis parietis est Jus quoddam per se subsistens.

XVII. *Causam Efficientem* hujus Juris nostri constituimus *consensum & conventionem,* quæ inter utrumque vicinorum intercescit, de pariete inter se communicando; idque Vel *expresse,* cum unusquisq; eorũ certam fundi portionem in medium confert, ut super ea paries communis extruatur. *l. 52. §. 13. ff. pro soc. vel tacite* veluti jam *supr. in th. 7.* subindicavimus. Non incongrua huic loco est Quæstio, quibus modis Jus hoc constituatur? *An paries ex eo fiat communis, si, citra conventionem expressam de in eunda communione ad adificationem parietis, alter vicinorum partem sumptuum suppeditet? Paris. Cons. 116. n. 9. Vol. 4. R.* quod sic, ex ea procul dubio ratione, quod & tacito consensu, re nempe in præsentem constituta, actusq; ipso in commune redacta, societas contrahi dicatur in *l. 4. ibi. re. ff. pro soc.* quo nihil innuitur aliud, quam statim inter tractandum, rebus in commune collatis coiri posse,

posse, non quod prorsus nulla verba interveniant, sed quod interveniant quidem, nulla tamen facta ineundæ societatis mentione, utpote quæ ex ipso facto rerum statim collatarum satis colligitur. *Vid. Franzk. comm. ad. t. pro soc. n. 5.* Idem igitur ex tacita pecuniæ ad ædificandum collatione, quoad inducendum Jus Parietis communis colligere licebit. Ulterius Quæritur: *Utrum is, qui duas habet domos, inter quas paries est medius, alter utras ex hisce duabus vendendo, medium istum parietem sibi cum Emptore communem faciat?* Ad quod Affirmativè respondere nõ dubitamus. *arg. l. 4. ff. d. serv. leg. ibique Goth.* Quod si enim is, qui duas habens ædes, unas mihi, alteras tibi legavit, medium parietem, utrasque domos discernentem perinde communem reddit, atque si solus paries duobus communiter legatus esset, non video, quin si ipse retineat alteras, & alteras vendat, ex identitate rationis, idem dici & possit & debeat, nam ipse venditor supplet locum secundi legatarii. *Facit l. 36. ibiq; Gl. ff. d. serv. P. II.*

XVIII. *Causa Finalis* ex proposito & intentione constituentis, acquirentis & vindicantis jus hoc in pariete vicini, desumitur, quæ principaliter eo videtur collimare, ut salvas & incolumes quocunque in casu conservaret ædes, easque ab omni injuria, quantum quidem posset, defenderet.

XIX. Ex serie signorum, quibus vel communionem, vel proprietatem parietis probari, per integram *th. 9.* adduximus facilis erit dijudicatio *Effectuum* ex hoc Jure descendentium, quandocunque enim quoddam prædictorum signorum in pariete apparet, statim ratiocinamur, eum qui hoc imposuit, Jus illud imponendi habuisse. *Mascard. d. Concl. 1144.* cum nihil rei alienæ licitum sit imponere. Hac in re, ut aliquanto felicius procedamus; dispescimus *Effectus* in *primos* & à primis *ortos*.

XX. *Primi* absolvuntur duabus hisce Quæstionibus: *Quidnam cuique sociorum in pariete communi facere liceat? Et deinde: Quid non liceat?* Præsuppositis itaque hanc in rem *duabus* *Regulis*, quæ desumuntur ex *l. 13. ff. d. S. P. II. § l. 19. eod.* quarum prima est: *Quotiens damnum vel parieti, vel socio ex actu aliquo imminet, totiens actus iste est illicitus, & à vicino prohiberi potest; Altera vero: Quotiens id, quod in pariete fit, socium non ledit ullo modo, sed toti societati prodest, (saltem quantum ad ornatum)*

C

totiens

sociens & indistinctè socio etiam invito id fieri potest, Ang. in l. 39. n. 8. ff. d. damn. inf. Sequentes extruimus Conclusiones.

XXI. Prima est: quod Regulariter non liceat vicino tignum immittere in parietem comunem, quia in re communi potior est conditio prohibentis. l. 28. ff. comm. div. cap. 56. d. R. I. in 6. l. 11. in f. ff. si serv. vind. Et quia per hanc tignorum immisionem & parieti, & vicino damnum inferitur. arg. d. l. 13. §. 19. quoniam tamen multas hæc Regula pateretur Exceptiones, hinc non improbabiler forte distinguimus cum Cap. cap. 30. num. 4. Aut enim, inquit, tigna jam ante erant immissa, aut de novo immittenda veniunt. Priori casu dubium non est, quin in priorum locum supponi possint alia, quia surrogatum sapit naturam ejus, in cujus locum surrogatur. arg. l. 10. §. 2. ff. si quis caut. in jud. sist. caus. l. 20. pr. junct. l. 33. in f. ff. d. S. P. U. Ang. in l. 13. ff. d. t. Peg. d. t. 30. §. Jedoch wird hierinn. Et in materia servitutis tigni immittendi. vid. Stat. Arg. tit. von Gebäw. ibi. Ist aber ein Mur eins gar, und ist Innen halb darumb geburwen, so soll jener nit mehr darinn burwen / dann in dieselben Echer. ultra enim ea, quæ ante immissa erant, de novo immittere non permittitur. l. 14. pr. ff. si serv. vind. R. P. F. part. 8. tit. 4. §. 2. & 3. Posteriori Capolla subdistinguit: quod aut ab initio paries ad hoc ipsum communiter quæsitus sit, ut sustineat onera utriusque ædificii, & potest socius altero invito immittere. vig. l. 12. ff. Com. div. aut. non ita quidem quæsitus, destinatus tamen ad sustinendum onera utriusque, tunc, si per immisionem tignorum nec parieti, eo quod fortè satis aptus est, nec ipsi vicino noceatur, idem dicendum erit. d. l. 12. vid. omnino. l. 52. §. 13. ff. pro soc. ubi expresse actio pro socio adversus eum conceditur, qui immitti in parietem ad onera utriusque ædificii sustinenda communiter ædificatum recepat, quo sensu accipi debet Consuet. Bivuric. ap. Bojer. d. Serv. Real art. 193. his verbis: En mur mestoyen & commun chascune des parties peut percer tout oultre le dit mur pour y mettre, & assoir ses poutres, ou solives, ou autre bois en rebuchant ses pertuys. Secus si vel parieti vel vicino quicquam nocu- menti inferretur, adeo quidem, ut si de facto tignum immittere præsumserit, vel aliud quidvis imponere tentaverit, vel propria autoritate rem perdere, quæ immissa fuit, liceat, vel alter actione

actione Negatoria convenire queat *per text. expr. in l. 27. pr. ff. d. S. P. U. l. 14. §. f. & l. 17. ff. si serv. vind. l. 29. §. 1. ff. ad l. Aquil.* quamvis negari non possit, melius sibi consulere, qui loco authoritatis propriae, officium Judicis nobile implorat, nisi de facili judicis copia haberi non possit, damnumque exinde emergens admodum grave sit. *Thefsaur. decis. 41. n. 17.*

XXII (II.) Concludimus, quod socio juxta parietem communem tubulos habere non liceat. *d. l. 13. in pr. d. S. P. U.* five sint tales tubuli, per quos aqua ducitur (nam fistulam junctam parieti communi, quae aut ex castello, aut ex caelo aquam capit, non jure haberi *Proculus* ait. *in l. 19. pr. ff. d. t.*) five tubuli fumarum, per quos fumus per caminum emittitur. *d. l. 13. pr.* ratio quia per eos flammâ torretur paries, nimioque aquarum discursu corrumpitur. *arg. dd. ll. Ang. ad l. 39. d. damn. inf. Cap. c. 67. n. 6. & Anton. Thef. Decis. 115. n. 4.*

XXIII. (III.) Infertur, multo minus ignem juxta parietem communem facere licere, quod si enim tubuli fumarum non tolerantur, quia torretur paries, quanto minus ipse ignis licitus erit & tolerabilis, cum multo magis per ignem, quam per tubulos extorreatur. *arg. d. l. 13.* Limitatur tamen hoc à *Capoll. lib. 2. c. 46. num. 1.* ut ignis fieri possit, si sit modicus, murusque in eam crassitiem extensus, ut nullum prorsus damnum vel metui, vel imminere parieti posset. *arg. l. 19. d. S. P. U. l. 27. §. 10. ff. ad l. Aquil.* Et de muro crassissimo dicit *Ang. ad d. l. 13.* quod & ignem maximum juxta illum habere liceat. Caminum tamen quivis sociorum in pariete communi facere potest, ita quidem, ut si pro diviso communis sit, cavare murum usque ad dimidiam possit, quia eo usque durat pars ejus. Quale exemplum parietis pro diviso communis, & camini usque ad medietatem illius extensi, habemus in aedibus *Serenissimi Principis* nostri, quas hic habet, vulgo *der Marggräffische Hoff* dictis. Sin pro indiviso, tunc cavatura etiam ultra dimidium fieri potest, quia in omni parte muri dicitur laborare in re communi, habet enim quilibet portionem, in qualibet particula pro indiviso *Gl. in l. 14. C. fam. excise.* nisi paries cavaturam pati non possit. *arg. l. 24. ff. d. S. P. U.* vel nisi alter socius velit, quod facere potest, (videmus enim quemlibet sociorum in pariete com-

muni à parte sua habere caminum. *Ang. ad d. l. 13. n. 7.*) ab altera parte sua facere caminum, vel denique, nisi murus sit ita debilis, ut etiam temperatum ignem faciendo torreretur, socioq; damnum fieret *d. l. 13. ibique Gl. & Dd. in verb. non licet. Cap. c. 64. n. 8. Conf. consuetud. Bituricens. art. 195. ibi: En mur meçtoyen le premier, qu' assiet ses cheminées, l'autre ne les luy peut faire oster, ne reculer, en laissant la moitié du mur, ou un chantille pour contrefeu, penetrare autem ad fulcra camini, pilasque ac femora configenda, parietem potest. Bojer. d. l. vid. R. P. W. d. l. tit. 7. §. 4.*

XXIV. (IV.) Negamus ulli sociorum concessum, esse construere furnum vel fornacem penes parietem communem, *arg. d. l. 13. & l. 19. de S. P. U. & l. 28. ff. comm. div. c. 56. d. R. 7. in 6. nisi unius vel duorum pedum spacium inter parietem communem relinquat per l. fin. ff. fin. Reg. Gl. in d. l. 13. in vers. ad parietem. Consuetudo tamen Bituricens. non nisi dimidium pedem requirit inter furnum & parietem relinquendum d. l. art. 199. his verbis: Entre ung four & mur meçtoyen doit auoir demy pied d'espace vuyde pour eviter le danger de la chaleur, & l'inconvenient du feu. Conf. R. P. W. d. t. 7. §. f. Commode hic quaeri potest: si Titius furnum juxta parietem communem, eo, quo diximus modo, habeat, & damnum det parieti, vel certe verisimiliter dare possit. an & qua actione à Mævio vicino conveniri possit? Resp. si damnum datum est, agendum *ex c. 3. L. Aquilia. vid. l. 27. §. 5. ff. ad L. Aquil. ubi nominatim istius damni, quod per combustionem contingit, mentio fit. Conf. §. 10. d. l. & l. 24. §. 7. ff. d. damn. in f. Si damnum datum non sit, sed ita Titius ignem habeat, ut metuat Mævius, ne sibi damnum detur, potest agere ad cautionem de damno infecto. Cap. c. 50. per d. §. 10. in f.**

XXV. Ita (V.) nemo sociorum invito altero in pariete communi fenestram facere potest, totum murum penetrantem, *l. 10. ff. d. S. P. U. Ratio, quia per eum mutatur facies parietis, debilitatur, & socio nocetur. Br. in l. 8. C. d. Serv. arg. l. 4. l. 40. ff. d. t. vid. Carpz. I. F. lib. 2. const. 41. Def. 12. num. 10. Paris. Conf. 63. num. 3. Vol. 1. Et si de facto fenestra sit confecta, debet recludi, nec facienti sufficit, socio obtulisse restitutionem damni & interesse, uti cum *Ang. in l. 26. ff. d. S. P. U. statuit Paris. d. l. n. 4. quod verum est in pariete pro indiviso**

vifo communi : nam qui pro divifo talis eft, ficut ad dimidiam ufque altius elevari murus potefit, ita ædificato feneftra imponi poterit. Fortaffe tamen referre potefit, an vicino per feneftram hanc nocumenti quidpiam inferatur, puta, quod in ædes fuas vel de præfenti, vel de futuro introfpecere quis poffit, hoc enim cafu valebit Reg. l. 28. ff. *Commun. div. arg. d. l. 13. & 19. d. S. P. U.* Nam præfumeretur illud fieri ad æmulationem vicini, cujus valde interefit, ne arcana ejus detegantur, utque domi fuæ secreto habitet, neve familiarem vifitum fuum alienis oculis committat : Nam plurimi

Scire volunt secreta domus, atque inde timeri.

Itaque *Plur. in lib. de Curiofitate* monet, ut fi quando præterimus fores alienas, ne introfpeciamus, neque oculos tanquam manus, in ea, que intus funt, injiciamus, nihil enim auctore *Xenocrate*, referre, oculos ne, an pedes inferamus in alienum. Hoc igitur cafu nequidem in proprio pariete feneftra ad alterius æmulationem fieri potefit. *Dd. comm. in l. 8. C. d. Serv. Ubi Cyn. ait : Si quis prope Monafterium haberet ædes proprias, & is murum fuum alius ædificare vellet, ut feneftris per eum apertis, secreta eorum videre poffet, nulloatenus id ei permittendum effe.* Idem *Mafc. prob. Vol. 2. Concl. 620. n. 9.* dicit : *fi quis parietem vel fundum juxta domum virginum & monialium haberet conftitutum, fuumque parietem alius elevare præfumeret, id ad æmulationem fieri & inhonestatem, ut Moniales Religiofas aut virgines videret,* Conf. *Gail. 2. Obf. 69. n. 26.* An autem claudere feneftram communiter factam, permiffum fit ? tradit *Ang. in d. l. 39. ff. d. damn. inf. & in d. l. 13. d. S. P. U.* In Affirmativam proclive eft *Statut. Arg. d. l. ibi :* Ist ein Murr gemeln / do Fenster durch gondt / welcher dann will / der mag die Fenster wol vermuren uff feinen halben theil der Murre / er habe fich dann verfchieben oder verbunden mit Brieffen oder mit Leuthen / daß Er es nicht thun folle.

XXVI. Neque (VI.) in pariete communi conftitui Neceffarium vel Cloaca potefit : per sæpe dictam rationem, & quia parieti non potefit non damnum aliquod & corruptio per iftiusmodi fordes, vicino vero per foetum iftum intolerabilem fumma inferri moleftia & incommodum, *arg. d. l. 13 & 19. R. P. W. d. lib. 5. part. 4. tit. 5. §.* Gleiches weife. Ob quam putredinem & incom-

modum exinde oriundum adeo sollicitum est *Statutum Argent.* ut & trium pedum spatium, inter cellam alterius, & necessarium suum, ædificantem jubeat relinquere. *ibi*; Wo ein Keller ist/und will sin Nachbar ein Prophey machen/der soll des Grund drey Schuh dick darzwischen lassen/ist echt der Grund gut/ist aber der Grund nit gut/soll Er ihn mit gutem Leymen verschlagen. *Cæterum* si aliud inter socios convenerit, vel cesset istiusmodi incommodum, ob muri forte crassitiem insignem, vel consuetudo loci, quæ in his rebus diligenter observanda, aliud suadeat, necessarium fieri posse non negamus, per ea quæ habet. *Cap. in 2. d. Neceff.*

XXVII. Ex sæpe dictis rationibus apparet (VII.) quod nemo sociorum, altero invito, servitatem parieti communi imponere possit, *l. 2. ff. d. S. P. U. l. 11. ff. d. S. P. R. l. 33. pr. cod. l. 5. in ff. eomm. prædior. Vid. Wes. ad t. d. Serv. n. 9. Paris Conf. 63. n. 7. per l. 28. ff. Comm. Div.* alter enim ex sociis non consensit. Ergo nec iniqua conditio per alterum ei debet inferri, *per l. 74. ff. d. R. 7.* nec concessio hæc in ejus præjudicium ullo modo vergere potest; non enim debet nocere factum alterius ei, qui nihil fecit, *l. 5. §. 5. in ff. d. novi op. nunc. arg. l. fin. ff. d. Sci. Silan. l. 2. §. 1. ff. si quis aliq. test. prohib. l. 1. pr. ff. d. alien. judic. mut. ca. l. 6. §. fin. C. unde vi, quare valebit* quidem servitus respectu imponentis, ut v. g. ipsi altius elevare murum non sit permissum, non tamen valebit respectu socii alterius, sed ipsi, altius tollendi parietem, omnino facultas erit, *per d. l. 11.* sed si quis non socius tantum respectu parietis, verum Dominus quoque insolidum existat respectu domus, in qua paries talis habetur, qui cum alio vicino communis sit, dominus autem tertio alicui in domo sua servitatem constituat, *Quæritur*; an hoc pacto etiam parieti imposita censeatur? *Resp. Ang. in l. 25. §. 1. ff. d. S. P. U.* quod sic: Ratio quia transit cum universitate, quo casu multa fieri & transire possunt, quæ alias nec fieri nec transire possent. *arg. l. 24. ff. d. contr. Empt.* Servitus autem hoc modo imposita domui, non nocebit alteri, qui specialiter socius est respectu parietis, quo minus possit altius tollere, qui casus continetur *in d. l. 25. §. 1. Conf. ll. supr. cit. Cap. c. 40. n. 21.* Sed quæso! An non sufficit, alterum ex sociis præsentem esse, nec ignarum servitutis, per alterum parieti impositæ, an vero expressus

pressus ipsius consensus præcisè requiritur? Posterius. *Aff. per l. 5. ff. d. S. P. U.*

XXVIII. Hinc patet (VIII.) quid sentiendum sit de illa Quæstione: *An unus ex sociis in communi loco vel pariete, invito altero, jure ædificare possit?* quam movet ipse *J. Ct. Marcellus in l. 11. ff. d. si serv. vind.* & in sua Decisione subscribit Negativæ, dicens: prohibendi potius, quam faciendi jus socio competere: quia magis ille qui facere conatur, quodammodo sibi alienum quoque jus præripit, si quasi solus Dominus, ad suum arbitrium uti jure communi velit. *fac. l. 28. ff. comm. div.* ubi nemo Dominorum in re communi quicquam facere invito altero, posse dicitur, in re enim pari potiorum esse causam prohibentis, constat. *Conf. l. 27. §. fin. ff. d. S. P. U.* Ubi paries communis ab uno ex sociis altius sublatus jure haberi dicitur: Ad hanc itaque *div. voluntatem* conciliandam, quam maxime facit illa, quam *supr. in thes. 9. princ.* laudavimus, distinctio. Aut enim paries pro indiviso communis est, aut pro diviso; si pro indiviso, neque tollere altius neque ædificare licebit, quo pertinent *ll. superius adducta*, vel si de facto ædificatum fuerit, ædificatum certè non ædificantis proprium, sed commune erit dicendum *arg. l. 35. cum seqq. ff. d. damn. inf. Thes. Decis. 41. num. 7. & decis. 23. num. 2 in f. ibique citt. Dd.* & hoc etiam rationis est, censetur enim quodammodo ædificare in loco alieno, *arg. d. l. 11. inf. ff. si serv. vind.* Jam verò, qui in alieno solo, quamvis ex sua materia, sciens ædificaverit, ædificium facit ejus, cujus & solum est, materiaeque dominus proprietatem ejus amittit. *l. 7. §. 12. ff. d. A. R. D. §. 31. J. d. R. D. l. 28. ff. d. 1. & ædificium superius cedit parieti inferiori. l. 2. & l. 16. C. d. R. V.* quod si ea conditione ædificare vult, ut ædificium commune fiat, non videtur prohiberi posse. *vid. Boër. conf. 5. num. 25.* concordat etiam *Stat. Arg. d. tit. ibi* Ist ein Mur gemein/und will einer bzw. wen unter den zweyen/welcher der ist/der mag die Mur höher führen / und gar begriffen ohn jenes schaden / und soll doch die Mur gemein seyn. Utique si satis aptus fuerit oneribus ferendis. *d. l. 35. & seqq. d. damn. inf. l. 24. ff. d. S. P. U.* nam si paries non fuerit aptus, aut damnum sensurus sit alter, ejusque qui ædificat, nihil interit, observatur Regula. *l. 11. ff. si serv. vind. l. 25. §. 1.*

*l. 25. §. 1. l. 27. ff. d. S. P. U. arg. l. 13. & 19. d. t. Br. in d. l. 13. Thef. decis. 41. num. 15. Boër. d. l. num. 24. & seqq. Bursat. conf. 57. n. 9. add. Coraf. lib. 3. Misc. 24. n. 5. Ludov. Ex. 5. th. 6. lit. 1. nam animo nocendi vicino, & ad ejus æmulationem ne in suo quidem ædificare permittitur, quia malitiis hominum non est indulgendum. l. 38. ff. d. R. V. l. 3. ff. d. oper. pub. l. 1. §. 12. ff. d. aq. & aq. plur. arcend. Carpzov. Jurisprud. Forens. part. 2. constit. 41. def. 11. & seq. in pr. Quando verò ad æmulationem alterius quid fieri præsumatur latius deductum, vide apud Mascard. de prob. vol. 2. concl. 620. Bursat. conf. 57. num. 14. cit. à Thef. d. l. n. 10. Sed si pro diviso sit communis, quia quilibet habet mediam muri partem, usque ad medietatem crassitie, ita ut propriè non sit communio, quilibet in sua dimidia parte poterit ædificare. atque tigna immittere, de quo casu accipienda est *d. l. 25. §. 1. ff. d. S. P. U.* non enim videtur amplius ædificare in alieno, sed in suo, neque partem vicini contingit, qua ratione nemo arceri potest, etiam in infinitum usque ædes extollere. *l. 1. pr. in f. l. 24. ff. d. S. P. U. l. fin. §. fin. ff. quod vi. l. 8. C. d. servit.**

XXIX. Illud autem maximam semper creare solet controversiam. Cujusnam expensis altius ædificari debeat, An utriusque, an vero solius ædificantis. Et certè, si murus sit communis pro indiviso, quia uti dictum est, id quod ei super est impositum, commune fit, non proprium, hinc quoque repetere expensas à socio non poterit, si murum communem esse sciverit. *per l. 5. C. d. edif. priv. arg. l. 7. §. 12. ff. d. A. R. D. §. 31. §. d. R. D.* Sua namque voluntate impensas fecisse & quasi alienasse creditur. *arg. dd. ll. idemque juris est de toto, quoad totum, quod de parte quoad partem, & vicissim. arg. l. 76. ff. d. R. V.* Et hæc quidem obtinent, si ab initio expensas sumptusque repetere quis velit. Secus autem se res habet ex postfacto, quando scil. postquam unus super ædificavit, alter itidem ædificare velit, vel si prior murum duntaxat altius elevavit, alter vero imponere aliquid muro sic elevato velit, tunc enim non prius vel imponere quidpiam, vel superædificare poterit, quam dimidiam sumptuum partem priori tollenti vel ædificanti solverit: nam qui imponere tigna vult muro altius elevato, vel iterum altius tollere,

lere, censetur approbare negotium, à socio utiliter gestum
*arg. l. 27. pr. in f. ff. d. neg. gest. l. 6. pr. l. 38. Et utrobique not. per
 Gl. & Dd. ff. eod. Conf. R. P. W. d. l. 5. §. Et ein Maur gemein.
 Et §. fin. ubi quid in casu dubio sentiendum sit, constitutum
 est. R. P. F. d. part. 8. tit. 4. §. pen. Neque referre puto, in to-
 to parieto, an in parte tantum illius alter ædificare velit, nam
 & hic indistinctè dimidiam partem expensarum totius muri
 socio solvere necesse habet, quia qui partem muri tetigit,
 totum tetigisse videtur. *arg. l. 21. ff. d. furt. & caus. 32. q. 2. c. vul-
 garis. cum ibi not. per Gl. & l. 3. in pr. cum ibi not. ff. d. A. vel A. P. Cæ-
 poll. d. l. num. 31. Peg. §. pen. Juxta parietem communem quin
 liceat ædificare dubium non est. An vero præcise Vig. l. ult. ff.
 Fin. Reg. duorum pedum spacium inter utrumque sit relinquen-
 dum, de hoc disputant Dd. quamvis Negativa, cui subscribit
 Thes. cum Dd. alleg. in Decis. 115. per tot. verior, vel certe quoti-
 dianio usui & experientiæ convenientior videatur. An vero
 infra eum ædificare liceat? Affirm. vid. Thes. d. Decis. 41. num. 19.
 quod fit, si quis vellet conficere penum subterraneam, sub
 consueta tamen limitatione, nisi structura ista subterranea vel
 parieti, vel vicino noceat. An denique id quod de facto su-
 per ædificatum est, iterum debeat destrui, vel damnum re-
 fundi? Vid. Distinct. l. 28. ibique Gotb. ff. Div. Manz. d. l. num.
 64. & seqq.**

XXX. Effectus, ad Regulam Negativam pertinentes, se-
 quuntur ij, qui ad affirmativam commode referri possunt (1.) ita-
 que permissum est socio, ruinosum parietem, socio etiam invi-
 to, reficere, per *text. expr. in l. 52. §. 13. ff. pro soc. l. 12. ff. Comm. div.*
*non obst. l. 8. ff. d. S. P. U. Conf. R. P. F. d. t. 4. §. 1. Ita tamen, ut
 concurrente utroque in refectioe, præferatur is, qui magis
 idoneè reficere velit. l. 41. ibique. Ang. ff. d. damn. inf. Ferrariens.
 in tit. pro hered. vel re sing. §. & in futurum. num. 3. Peckius ad c. 56.
 d. R. 7. in 6. Ratione tamen Expensarum res non procedit indi-
 stinctè. Aut enim quis suis refecit sumptibus, nomine proprio,
 aut nomine communi. Si communi, & refectio sit necessaria
 certum est, quod socius dimidium expensarum à socio recu-
 perare queat. l. 32. ff. d. damn. infest. l. 4. C. d. adif. priv. nam si
 socius sit contumax in refundendis expensis, reficiens usque*

D

ad 4.

ad 4. menses, sumptus repetere potest, cum usuris centisimis. *d. l. 4.* quibus elapsis, si nec dum fuerint solutæ, reficiens consequitur Jus domini in ipsa re, quam suis sumptibus refecit *d. l. 4. l. 52 §. 10. ff. pro soc.* Sed si malit suum consequi, quam dominium habere rei, poterit pro socio agere, ad hoc ut consequatur, quod sua interest. *d. §. 10.* Si verò proprio nomine gesserit, non tanquam socius, & eo animo fecerit, ut partem socii occuparet, nullas recuperat expensas propter improbum, quod suscepit, consilium. *l. 5. C. d. edific. priv.* Cum enim ea ædificia, quæ in alieno loco (idem est in eo, qui pro indiviso communis est, per superius adducta) imponuntur, solo cedant, ideo nec impensæ improbis illis refectoribus restitui debent. *dict. l. 5. vid. Job. Garf. Galleg. tract. d. Expens. & Meliorat. c. 19. n. 10.* ubi hanc limitationem subnectit: quod, si impensæ fuerint necessariae, sine quibus murus conservari nequiverit, æquius sit, ut has sibi conservare possit; quas malæ fidei possessor conservat *per l. 5. C. d. R. V.* Secus si impensæ solum fuerint utiles, sociumque oneraturæ. *l. 10. §. 1. inf. ff. d. neg. gest. l. 27. pr. ff. eod. d. l. 5. C. d. edific. priv. fac. d. §. 31. J. d. R. D. l. 6. §. f. ff. commun. Div.* nisi & his impensis frui velit socius, quia hoc in casu ipse aliàs facturus fuisse videtur. *arg. l. 38. ff. d. R. V.* De cetero si ex hac refectioe damni quid, nomine ædificii proprii, timeatur, socius cautionem damni infecti à socio petere potest. *l. 28. ibique Gl. l. 39. pr. ff. d. damn. inf. ibique Br.*

XXXI. Incidit hic alia Quæstio de pariete collapso restaurando, quæ nuper admodum in supra laudato Senatu minori Inçlytæ hujus Reipub. ventilata fuit, scilicet: Murus erat exiguæ altitudinis, qui portando alterius oneri de facto quidem inserviebat, ab altera vero parte ædificium quidem haud erat positum: apparebant tamen signa communione muri indicantia. Onus, ab altera parte impositum, subito collapsum, murum in totum confregit, soloque æquavit, quo facto, cum vicinus coram dicto Judicio conveniretur, primo negavit, parietem ulla ratione vel esse, vel unquam fuisse communem, hoc autem ab altera parte per testes probato, facile quidem in hoc puncto cessit, sed postea parietem utpote communem, per modum Reconventionis, communibus expensis

expensis reparandum postulavit, negavit alter. Quærebatur quid Juris? Respondebatur hunc in modum. Erkant: Soll Beklagter die gemeine/mit dem eingefallenen Stall / umbgeriffene Scheid-Maur/zwischen dem N. N. und N. N. wiederumb uff seine Kosten auffrichten/und in vorigen Stand zustellen/hernach aber in gemeinem Kosten zu unterhalten schuldig seyn. Wie wir dann &c.

XXXII. (II.) Balneum in muro communi facere invito socio licet, dummodo ex eo non lædatur paries. *dist. l. 19. ff. d. S. P. II.* Unde licet humorem capiat, nihil interest. Quod si tamen ex flamma balnei exuratur, vel si talis sit usus tepidarii, ut assiduum humorem habeat, idque vicino noceat, nihil impedit, quo minus sociis prohiberi possit. *dist. l. 19. in f. pr. arg. l. 27. §. 10. ff. ad L. Aquil.* (III.) Unus ex sociis parietem incrustare, atque picturis exornare potest. *dist. l. 13. §. fin. ff. d. S. P. II.* Ubi tamen notandum, quod, si fortè vicinus postea demoliatur parietem, & ex stipulatu actione damni infecti, conveniatur, preciosissima quamvis illiusmodi picturæ non pluris æstimari debeant quam vulgaria tectoria. *dist. §. fin.* (IV.) Unus sociorum murum cooperire potest, nisi hoc vicino sit damnosum. *arg. dd. ll.* (V.) Licet habere cameram ex opere figulino factam, juxta communem parietem, dummodo ei non incumbat, & ita retineatur, ut etiam sublato pariete maneat, nec impediat refectionem parietis, verba sunt, *d. l. 19. §. 1.* (VI.) Permissum est habere scalas communi parieti admotas; ratio, quia removeri possunt, *dist. l. 19. §. fin. ibique Ang. Cepoll. t. d. scalis.* ubi varias limitationes & ampliationes recenset. Hæc & quæ ejus generis sunt alia, quæ neque parieti neque vicino damnum inferri potest, in communi pariete facere licet. Videamus nunc brevibus *Effectus ortos*, i. e. actiones ex jure nostro descendentes.

XXXIII. *Actiones & Remedia pro jure suo in communi pariete vindicando, cuius sociorum competentia, vel in personam sunt, vel in rem, vel denique mixta.*

XXXIV. Inter Personales primo loco eminet, *actio ex stipulatu in genere*, quæ competit, quando mutua stipulatio-

ne vicini parietem inter se voluerunt esse communem, ad hoc, ut præster reus, quæ conventa sunt, vel condemnatio- nem in id, quod interest, patiatur, *l. 75. §. 1. ff. d. V. O. l. 13. §. fin. ff. d. Rejud. (II.) Actio ex stipulatu specialis, quæ est damni infecti. vid. l. 13. §. fin. ff. d. S. P. U. quæ tum competit, quando alter sociorum, qui fortè reficere parietem, vel aliquid in- ædificare, contendit, cautionem de damno infecto socio præ- stiterit. l. 28. l. 39. ff. de damn. inf. l. 27. §. 10. inf. ff. ad L. Aquil. Hæc actio competit etiam illi, cui cautio quidem ædes vel parietem suum fulsit, has enim impensas ex stipula- data, ipse tamen, damno non expectato, ob ipsius metum, tu actione consequi potest. vid. l. 28. ff. d. damn. inf. (III.) Actio pro socio, qua convenitur is, qui expresse cum vicino eam so- cietatem iniiit, ut uterque certam fundi partem contribueret, ubi parietem cratitium inter se ædificarent, ad onera utrius- que sustinenda, nam si ædificato jam pariete, alter non patia- tur in eum immittere. vid. l. 52. §. 13. ff. pro soc. vel refectio- nem parietis ad usum destinatum prohibeat, vel in refectio- nem cesset, ita ut alter expensas facere & reficere parietem necesse habeat. v. d. l. 52. §. 10. junct. l. 4. C. d. adif priv. pro socio agen- dum est, ut vel socius reficiat ipse, vel reficienti non sit impe- dimento, vel impensas in refectio- ne factas pro portione sua restituat, dd. ll. §. 1. 32 ff. d. damn. inf. (IV.) Actio damni injuriæ dati, ex L. Aquil. ejusque cap. 3. Si vicinus parieti damnum de- derit. vid. l. 27. §. 9. §. 10. junct. §. 5. ff. ad L. Aquil. Conf. supr. 1b. 23. (V.) Actio Injuriarum. Si v. g. paries ad ædificandum communiter quæsius sit, sociusque ædificare volentem pro- hibuerit, nam & hic actione injuriarum tenetur, qui re mea uti me non permittit. l. 13. §. f. l. 14. l. 24. ff. d. injur. l. 11. ibique Gotb. ff. d. vi & vi arm. l. 3. §. 2. ff. uti poss.*

XXXV. *Actiones in rem vel petitorie sunt vel possessorie.* Ille ad rerum, tum corporalium tum incorporalium, hoc est, jurium persecutionem sunt comparatæ. Quare (I.) præ- suppositis tamen terminis habilibus, competit *Rei vindicatio*, qua socius, qui solus parietem refecit, nihilque impensarum nomine à socio recuperare potuit, elapsis post motam prius actionem pro socio vel communi dividendo, quatuor mensi- bus, do-

bus, dominium ipsius parietis in solidum vindicare potest. *vig. l. 52 §. 10. ibique Goth. ff. pro soc. l. 4. C. d. adif. priv. Add. l. 46. ff. d. damn. inf. vid. thes. 30. (II.) Actio negatoria* (quæ opponitur ei, qui *actione confessoria* jure servitutis experitur, hoc vel illud in pariete, qui tamen communis est, agere habere licere) qua quis negat, jus socio esse, parietem hoc vel illo modo habere. Nam si paries communis, opere ab te facto, in ædes meas se inclinaverit, potero tecum agere, jus Tibi non esse, parietem ita habere. *l. 14. inf. l. 17 pr. ff. si serv. vind.* scilicet: si tu jure servitutis hoc vel illo modo parietem habere contendas *per Gl. ind. l. 14.* alias neque confessoria neque negatoria locum habere potest, *vig. l. 26. ff. d. S. P. U.* competunt enim dictæ duæ actiones pro servitutibus, quod autem socius commune habet, id jure domini, non jure servitutis habet. Idcirco potius agendum est actione communi dividendo *l. 4. ff. d. serv. leg. d. l. 26. l. 3. §. 1. & 2. ff. d. n. o. n.* cum in re communi nemo Dominorum jure servitutis, neque facere quicquam altero invito possit, neque prohibere, quo minus alter faciat, quia nemini res sua servit. *dict. l. 26. (III.) Actiones præjudiciales,* quæ tum dantur, cum alter ab altero socius esse negatur, ad hoc, ut prius quæstio de societate, an nimirum talis aliqua inter vicinos, ratione parietis existat, expediatur, & tunc demum, an alterutri hoc vel illud facere permittatur. *arg. §. 13. J. d. Act.* faciunt huc, *quæ supr. in th. 31.* de facto contigisse diximus.

XXXVI. *Actiones Possessoria* sunt *Interdicta*, tum *retinende* possessionis, ut *Interdictum, Uti possidetis*, quo socius, qui in possessione parietis communis turbatus est, experiri potest, adversus socium, qui jure in pariete communi sibi quæsito pro suo arbitrio uti prohibuit. *l. 12. ibique Gl. ff. comm. div. arg. l. 8. §. 5. in f. ff. si serv. vind. l. 3. §. 2. ff. Uti poss. l. 11. ff. d. Vi & Vi arm.* tum *Recuperande; Unde Vi.* Cui locus est, si quis à socio vi dejectus sit à possessione parietis, vel vi repulsus, quo minus actum, quem, ceu licitum, in pariete communi intenterat, effectui mandare queat. *arg. l. 1. §. 31. & seq. l. 11. ff. d. Vi & vi arm. can. redintegrande. 3. caus. 3. q. 1. & c. Sape. 18. X. d. Restit. spol. Bicc. Aur. sect. 3. th. 177.*

XXXVII. Denique, cum Communionis materia multas excitare soleat discordias. *l. 77. §. 20 ff. d. Leg. 2.* Ideo propter immensas sociorum contentiones, plerumque res ad divisionem venit. *l. 26. ff. d. S. P. U.* nemo enim in communi-
one vel societate invito detineri compellitur. *l. fin. C. Comm. div.* quare ad divisionem ipsius parietis comparata est *Actio Communi dividundo. d. l. 26. ff. d. serv. pred. Urb. l. 4. ff. d. serv. leg.* quæ hac ratione *realis* est; Attamen, quia præstationes personales hac ipsa Actione peti consueverunt, adeo ut omnia, quæ supra in Actione pro socio obtinere diximus, hic quoque sibi locum vindicent, adhibita solum distinctione, quod *ille* non detur, nisi quando expresse in societatem est consensus, *l. 52. §. 10. C. 13. ff. pro soc.* hæc autem, cum tacite quis cum socio in societatem incidit. *l. 12 ff. Comm. div. l. 4. C. d. edif. priv. l. 23. ff. d. damn. inf.* Idcirco ad actiones personales jure referenda foret. Sed quia hæc mixtura propriam quandam efficit actionum speciem, quæ in jure nostro *mixta* appellantur, *vid. §. 20. J. d. Act. l. 4. §. 3. ff. Comm. Div.* non abs re esse duximus, si peculiarem huic actioni *mixta* destinemus locum. *Conf. Bicc. Aur. Sect. 5. th. 7. lit. C. C. J. A. in lib. 10. t. 1. thes. 1. C. seqq.* Quæ vero in hoc Communi dividundo judicio æstimatio parietis, ubi forte per adjudicationem, cum divisio realis est impossibilis, dirimenda lis est, ineunda sit, eleganter tradit *Vicuv.* insignis iste Architectus *in l. 2. cap. 8.* quo etiam B. L. remittimus.

XXXVIII. *Affinia* huic juri sunt: Jus Finium Communium, de quo in *lib. 10. ff. T. 1.* & Varia servituturum jura, quæ nominatim exprimere, nostri non est instituti.

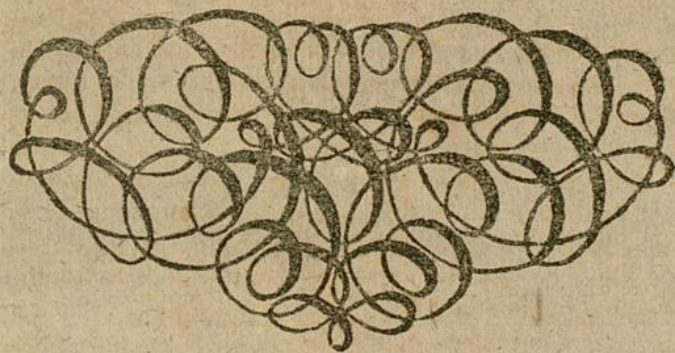
XXXIX. Tollitur autem Jus hoc eodem, quo constitutum diximus, modo: nihil enim tam naturale est, quam eo genere quodlibet dissolvi, quo colligatum est. *l. 35. ff. d. R. J.* idè, quod ex nudo consensu Jus & obligatio constituitur, contrario consensu dissolvitur. *d. l. 35. inf. junct. l. 5. C. Comm. div. l. 63. §. fin. l. 64, 65. pr. ff. pro soc.* quod per divisionem mediante actione communi dividundo expediri *in th. 37.* dictum. Ita quoque *interitus* parietis totalis, qui citra ullius sociorum culpam contigit, societatem istam dirimit, neque enim

enim ejus rei, quæ jam nulla est, quispiam socius esse potest, *d.l. 63. §. fin.* quod si culpa socii collapsus est, ipse quoque expensis debet reparari, uti supra in *l.b. 31.* præjudicio quodam confirmavimus. *Morte* tamen unius socii Jus hoc, tanquam in re ipsa constitutum, dissolvi non potest, sed unâ cum ædibus in omnem successorem transmittitur.

Tantum de hac materia, pro ejus dignitate
parum, pro ratione instituti, satis.

*Soli DEO sit pro concessa Gratia, Laus, Honor & Gloria
in sempiterna secula.*

F I N I S.

Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page.

Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page.

